

ταν διήλθεν ὁ κ. Καλαποθάκης ἠκούσθη νὰ λέγῃ περί-
λυπος :

— Τί ἐξόδευσί θάκανα, ἂν ἐβγαζα τώρα τὴν Σημαία
μου !

Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε ὅλη ἐστολισμένη διὰ κοντῶν κυ-
ανολεύκων συνδεδεμένων διὰ δαφνῶν. Ἐκαστος κοντὸς φέ-
ρει στέφανον — εἰς ἐνδειξιν τοῦ στεφανώματος φαίνε-
ται — ἐκ δάφνης καὶ μικροῦς θυρεοῦς. Ἐπὶ τῶν ἡλεκτρι-
κῶν στύλων οἱ θυρεοὶ εἶνε μεγαλείτεροι καὶ φέρουσι εἴτε
ἄξιονημονεύτους χρονολογίας, εἴτε ἐπίσημα ὀνόματα
προσώπων ἢ πόλεων. Ἴδού τινὰ ἐξ αὐτῶν :

25 Μαρτίου, 7 Ἀπριλίου, 4 Ἰανουαρίου.

Ἀριστοφάνης, Μαίνανδρος, Φιλήμων, Γέροντας, Λάμπρος.

Ἰουστινιανός, Δέων δ' Ε', Νικηφόρος, Ἀλεξιάδης, Πατρόπουλος.

Μεθώρη, Σπάρτη, Φολέγανδρος, Μαρτιμιανάκης

Φειδίας, Βουτσινᾶς, Μαρδόκιος, Λαμπίκης, Ἀχαρταί.

Μαυρομιχάλης, Φλέσσας, Καρτῶνας, Τζάνες, Σεμιτέλος.

Περὶ τῆς ἀψίδος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,
ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ τις δὲν θὰ εἶνε μικρότερον τοῦ τόξου ὅπερ
ἐπιστεγάζει τὰς δύο βάσεις τῆς. Ὁ Ἑρμῆς τῆς ἀψίδος
τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐκάμφθη φαίνεται ἀπὸ
τὸ βάρος τῶν ὑφασμάτων, ἅτινα ἐκάλυπτον ἐπὶ τοσοῦτον
τὴν ἀψίδα καὶ νομίζει τις, ὅτι βλέπει ἐν αὐτῇ τὸ σῶμα
γηραιοῦ στρατηγοῦ μας. Οἱ πέριξ μικροσκοπικοὶ ἄγγε-
λοι ἠδύναντο καὶ νὰ πετάξουν μόνοι των, ἀφοῦ δὲν εὗρέθη
κανεὶς χριστιανὸς νὰ τοὺς πετάξῃ. Τὸ γερμανικὸν στέμμα
εἶνε μᾶλλον ἐπιτυχές. Ἡ μαυρίλα του κάμνει ἕνα νὰ ἐρω-
τήσῃ:

— Μὰ γιατί εἶνε μαῦρο ;

— Δὲν θυμᾶσαι, ἀνόητε, ποῦ πέθαναν πρὸ ὀλίγου και-
ροῦ οἱ δύο Αὐτοκράτορες...

Μὴ ἔχων ἕτερον, ἀγαπητὲ Κόμη, κλείω τὴν παροῦσαν
διὰ τῶν ἐπομένων στίχων, οὓς ἀντέγραψα εὐρισκομένους
ἄνωθεν τῆς θύρας παντοπωλείου παρὰ τὰ Χρυτεῖα :

Χρηστὲ Γεώργιε, Ἀναξ' Ἑλλήνων,
Σὲ εὐχόμεθα νὰ γίνῃς τοιοῦτος καὶ τῶν Πανελλήνων.

Ἀνασσα Ἑλλήνων φιλόφρωνος γυνή.
Ἀστὴρ τοῦ Βυζαντίου πρέπει νὰ σὲ κοσμήῃ.

Τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθὶ ποῦ σοῦχανε χάριση.
Τὸ Ἀνατολικὸν αὐτὸ ζήτημα ἄς λύσῃ.

Στοὺς θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας στεμένη νὰ σὲ ᾄδῃνε.
Τόσαι χιλιάδες Ἑλλήνες παντοῦ νὰ σ' εὐλογοῦνε.

Πάρ' τον καὶ ἑστὸν γάμον σου νὰ σοῦ πῇ καὶ τοῦ...
χρόνου !

Σὲ ἀσπάζομαι

Γιοπανάνης

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐξ ὅλων τῶν ἐπισημοτήτων οἵτινες θὰ παραστῶσιν
εἰς τοὺς γάμους παρατήρησα, ὅτι μόνον οἱ Βουλευταὶ μας
μένουσιν ἄνευ ἀκολουθίας. Ἐξηγῶ τώρα διατὶ αὐτοὶ οἱ
ἄνθρωποι εἶνε οἱ πλέον ἀνακόλουθοι.

Καὶ ἐν περίεργον.

Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου ἐν τῇ Μητροπόλει με-
ταξὺ τῶν πρώτων θέλουσι ταχθῇ οἱ ἐν τέλει.

Ἀπειροπληθεῖς εἶνε αἱ ἐξέδραι κατὰ τὰς ὁδοὺς δι' ὧν
θὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Κατὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐ-
ταὶ εἶνε ἐπινοήματα τῆς Κυβερνήσεως προφανῶς πρὸς δη-
μιουργήσιν νέων θέσεων.

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ κληθέντα στρατιωτικὰ σώματα δὲν θὰ δυ-
νηθῶσι νὰ παρατάξωσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς πομ-
πῆς οὔτε ἕνα πλήρη στοῖχον ἀνδρῶν. Μία νέα ἀπόδει-
ξις, βλέπετε, ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς
παρατάξεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει
εἴμεθα τὸ μᾶλλον ἀστοιχείωτον ἔθνος τῆς Εὐρώπης.

Πρὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν
ὅπου κατεσπευσμένως γίνονται προετοιμασίαι:

— Πῶς ! καὶ ἐδῶ γίνονται παρασκευαί ;

— Μὰ, ἀφοῦ εἶνε διευθυντὴς... ὁ Παρασκευαῖδης.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν πρὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς νύμφης.

— Ἀπὸ ποῦ ρίπτοται οἱ κανονοβολισμοί ;

— Ἀπὸ τὸν λόφον τῶν Νυμφῶν.

— Φυσικά, ἀφοῦ ἔρχεται... ἡ νύμφη.

Καλαποθάκης

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Α. Δ. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑπομονὴ μας ἐξηντλήθη.
Γ. Π. Σουεζ. Ἐλήφθη καὶ ἡ δευτέρα ἐπιστολή σας. Ε. Π. Μελίτην.
Μᾶς ἐλησμονήσατε Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Μὴ τὸ ἐρχόμενον στέλλομεν
τὰς ἀποδείξεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ Διαδόχου, τῆς Σοφίας, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ
Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ λαμπροῦ χαρτοῦ καὶ εἰς μέγα σχῆμα,
καταλληλότεται δὲ εἰς διακόσμησιν αἰθουσῶν κλπ. πωλοῦνται ἐν τῇ βι-
βλιοπωλείᾳ καὶ τυπογραφίᾳ τῆς «Κορίννης» (ἐν ὁδῷ Προσπεύτου, ἀριθ.
10) πρὸς λιπτόν 50 ἐκάστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ ἑξωτερικὸν ἀποστέλ-
λονται ἐλευθέραι ταχυδρ. τελῶν πρὸς 60 λ.

EXPOSITION D'ART FIN

Antiquités grecques et curiosités orientales

DRACOPULOS FRÈRES